

Zəfər anlayışını sizə sadəcə bir söz kimi yox, onu yaşayan, ruhunda və bədənində hiss edən bir insanın, bir döyüşçünün qələmindən çatdırmaq istəyirəm.

Zəfər bizim üçün qaranlıq, yuxusuz, soyuq gecələr idi. Yağışın, boranın, qarın içində donmuş barmaqlarımız, barıt qoxusuna bulaşmış nəfəsimiz, dəhşətli mərmə səsələrinin içində keçən anlarımız idi. Zəfər - şəhid yoldaşlarımızın cansız bədənini görmək, yaralı əsgərlərin iniltilərini eşitmək, amma yenə də dönmədən səngərdə irəliləmək demək idi.

Səngərləri qazarkən torpağın tərəvətini qoxlayır, sanki ana qoxusunu içimizə çəkirdik. Torpağa küreyini yastıq edib yatanda anlayırdıq ki, bu, sadəcə torpaq deyil - bu, keçmişimizin izi, bu günümüzün gücü, gələcəyimizin ümidi idi.

Əlimizdəki silah artıq sadəcə silah deyil - sanki o, bir qələm idi, hər atəşdə tarix yazırdı. Mən də o döyüşlərdə olmuş bir müharibə iştirakçısı kimi bu hissləri qələmimlə sizə, dəyərli oxuculara çatdırmaq istəyirəm.

Ümid edirəm ki, siz dəyərli oxucuları, bir gözü ağlayan, bir gözü sevinc ışırtısı ilə parlayan; çətin, əziyyətli, həsrətli, nisgilli amma bir o qədər də məğrur, qürurlu, əylməz bir ruhla keçmişə söykənib, gələcəyə, sabaha, qələbəyə daşıyan şirin həsrətli o unudulmaz illərə qaytara biləcəm.

Hər bir insanın həyatı bir əsərdir: kiminsə həyatı bir roman kimi sətir-sətir yazılır, kiminsədə bir nağıl tək pıçıldanır, bəzilərinin həyatı isə bəzən cızma-qara şəklində olsa belə, bir məqalədə dərin düşüncələrlə öz əksin tapır. Mən də bu məqalədə öz həyatımın Müqəddəs Zəfərə düşən kiçik, amma mənim üçün böyük mənası olan bir parçasını üreyimdən süzülən sözlərlə qələmə alıram.

Bəzən deyirlər ki, tarix təkrarlanır. Bəli, hər kəsin bir gün qisas almaq üçün fürsəti olur. Əlbəttə, bu sözlər gerçəkdir. Və mən bu gerçəkliyi yaşamış biriəm.

İcazə verin, sizi illər öncəyə - qısaca, düz 33 il əvvələ aparım. 1992-ci ilin noyabr aylarında doğma əmim İlyas Bəybala oğlu Binyatov Ağdərə rayonunun Sırxavənd kəndi uğrunda gedən döyüşlərdə iştirak etmişdi. O, vətənin müdafiəsi uğrunda göz qırpmadan canını fəda etməyə hazır olan mərd Azərbaycan oğullarından biri idi.

Əmim xalqımıza qarşı amansız hücumlar edən şovinist, vəhşi düşmənin qüvvələrinə qarşı böyük şücaətlə döyüşdü və həmin ilin noyabr ayının 20-də Sırxavənd kəndi uğrunda gedən döyüşlərdə Şəhidlik zirvəsinə ucalan ilk şəhidimiz oldu.

İllər sonra, 1994-cü ilin ap-

relin 16-da mən - İlyaz Binyatov Habil oğlu dünyaya gəldim. Belə də mənim bu dünyaya gəlişim, Vətən uğrunda canından və qanından keçən bir igidin ailəsinə Tanrının bəxş etdiyi bir təsəlli, bir lütf, bir mənəvi mükafatı idi.

Amma onu da yaxşı bilirəm ki, bir şəhidin adını daşımaq yalnız şərəf deyil, həm də böyük məsuliyyət və ağır bir yüküdür. Bu adla yaşamaq, onu layiqincə daşımaq həm keçmişə borcum, həm də gələcəyə inamlı andımdır.

Nəhayət, Ali Baş Komandan Cənab İlham Əliyevin uzaqgörən siyasəti, sərkərdə qətiyyəti və dəmir iradəsi ilə verdiyi, xalqımızın illərlə həsrətin çəkdiyi müqəddəs əmr, 2020-ci il sentyabrın 27-də bütün dünyada güclü əks-səda doğurdu. Bəli! Güclü və qüdrətli Azərbaycan Ordusu düşmənin qurduğu möhkəm istehkamları darmadağın edərək, keçilməz səngərləri bir nəfəsə aşaraq, texnikalarını alov kimi külə döndərərək, daşlı-qayalı yolları, çətin və amansız relyefi heçə sayaraq, komandirlərin əzmlə verdiyi 'İrəli!' əmri ilə düşmənin üzərinə sanki qartal öz caynağını şikara keçirdiyi kimi ildırım sürətilə şığıdı. Bu, yalnız ordunun deyil, bütöv bir xalqın içdən gələn qisas hayqırtısı, dəmir yumruq kimi birləşmiş iradəsinin möhtəşəm təzahürü idi.

Necə deyirlər, ot öz kökü üstə bitir. Şəhid əmim İlyas Binyatovun və onun təmsalında bütün şəhidlərimizin qisasını almaq, gözü yaşlı analarımızın və bacılarımızın qəlbinə az da olsa su səpmək, Birinci Qarabağ müharibəsində valideynlərini itirmiş həmyaşıdlarımıza təsəlli vermək, eləcə də işğal altında olan ata-baba yurdlarımızı azad etmək üçün bu müqəddəs savaşa 2020-ci il sentyabrın 29-da mən də qatıldım.

Döyüş yolum, əsrarəngiz və gözəllikləri ilə zəngin yurdlarımız olan - Füzuli, Cəbrayıl və Zəngilan rayonlarından keçdi. Həmin torpaqları həyatımda ilk dəfə idi gördüm və Azərbaycanımızın necə də gözəl, füsunkar, zəngin təbiətinin olduğunu bir daha anladım. Mən döyüşlərdə minaatan artilleriya

bataryasında 6-cı mənzərənin komandiri idim. Deyilər ki, döyüş texnikaları arasında arilleriya müharibənin Allahıdır. Döyüş yoldaşlarım isə tez-tez zarafatla deyirdilər: "Binyatov, artilleristə ölüm yoxdur." Mən isə gülərək cavab verirdim: "Ar-

duğu üçün bir vətəndaş olaraq qürur və xoşbəxtlik hissi keçirirəm.

Əlbəttə, hər bir insan dünyaya gələndə ona verilən ilk və ən ali hüququ - yaşamaq hüququdur. Biz döyüşçülər isə bu haqq yolunda, Vətənin azad-

parlaq nəticəsi idi. Bu uğur, Cənab İlham Əliyevin həm daxili, həm də xarici siyasətinin ən bəriz və qürurverici göstəricilərindən birinə çevrildi.

Qələbə qazanmaq əzmi hər bir xalqın şəccərəsində, köklərində və əqidəsində fərqli şəkillər-

Zəfər tariximiz

tilleristə kəfən də yoxdur."

"Zəfər tariximiz" məqaləmi yazarkən o amansız döyüşlərdə bir-birimizin üzünü güldürərək etdiyimiz zarafatın necə dərin mənaya sahib olduğunu bir daha dərk edirəm. Buda onu göstərir ki, biz bu haqq savaşımızda ölümün üzünə gülərək Vətən uğrunda bütün cismimizlə, ruhumuzla və mərd-mərdənə döyüşə atılmışdıq. Döyüş meydanında üst-başımız çirkli, əllərimiz bulaşmış, qarnımız ac, cismimiz nə qədər yorğun olsa da, özümüz bizə inanan, güvənən, arxalanan Xalqın qarşısında ağ; vicdanımız şəhidlərimizin ruhu qarşısında təmiz və pak; gözümüz tox; ruhumuz isə ana laylası kimi rahat və sakit idi. Orda yediyimiz hər quru çörək parçası bizə anamızın əlləri ilə hazırladığı dadlı yeməkləri kimi ləzzətli, içilən hər bir su damlası isə sanki dirilik və əbədiyyət suyunu xatırladırdı.

Dumanlı-çənli yollar, sərv boylu ağaclar, tərəvətli çiçəklər, sıx meşələr, sıldırımlı qayalar, başı qarlı vüqarlı dağlar, bol su-lu çaylar və valehedici göllər... Yer-göy, həтта səmada uçan quşların cəh-cəhi sanki bızları qarşılayır, qələbəmizi qeyd edib, bizə qucaq açırdı. Təbiət belə hiss edirdi ki, yurdu sahibləri öz yurdlarına, məskənlərinə qayıdıb. O anlarda qəlbimdə dərin bir fəxr və qürur hissi doğdu - bəli bu təbiət bizimdir, bu torpaqlar bizimdir və biz yenidən doğulduq. Gələcək nəsillərimizə - övladlarımıza, nəvələrimizə danışmağa bu müqəddəs unudulmaz xatirələr, göstərməyə isə dəyəri heç bir ölçü ilə ifadə olunmayan - "Cəbrayıl və Zəngilan rayonlarının işğaldan azad olunması uğrunda gedən döyüşlərdə vəzifə borcunu layiqincə yerinə yetirdiyinə görə" Fəxri Fərmanı, "Cəbrayılın azad olunmasına görə" və "Vətən müharibəsi iştirakçısı" medalları yadigar qaldı.

Bu haqq savaşında məqsədimiz torpaq azadlığı ilə birlikdə, "Xarı bülbul" ü qəfəsdən qurtarmaq, "Qarabağ şikəstəsi"ni azad torpaqlarında səsləndirmək, Şanlı Bayrağımızı Şuşa qalasında, Gövhər Ağa məscidində, Əsgəran qalasında, Xudafərin körpüsündə və digər dilbər guşələrimizin ən uca zirvələrində dalğalandırmaq idi.

Bu böyük Zəferdə İsa bulagındakı bir su damlası qədər olsa da, mənim də payım ol-

luğu və millətin şərəfi naminə, ən ali haqqımızdan yaşamaq hüququmuzdan belə keçməyə hazır idik.

Necə ki, dünyanın ən duyğulu və ən mənalı himnində deyilir:

"Hüququndan keçən əsgər, Hərə bir qəhrəman oldu."

Bu sətirlər sanki elə bizim üçün yazılmışdı, sanki himnimizin hər misrası səngərlərdə bizə yol göstərir, bizi addım-addım izləyir, ruhumuzu ayaqda saxlayırdı. Bu, sadəcə bir himn deyildi - bu, bir xalqın çağırışı, bir millətin qürur salnaməsi idi.

Artıq sentyabrın 27-si idi... Hər kəs, yaşlı, cavan ümidlə, həyəcanla xəbərləri izləyirdi. Həminin gözü ekranda, könüllü qələbə xəbərində idi. Xalqın illərlə gözlədiyi o an gəlib çatdı. Ali Baş Komandan Cənab İlham Əliyevin dilindən ilk müjdəli xəbər yayıldı - Füzuli rayonunun Qaraxanbəyli kəndi düşmənin işğalından azad edildi!

Bu başlanğıc zəfər sadəcə bir kəndin azadlığı deyildi. Bu, illərin həsrətinə vurulan ilk möhür, yurdumuza doğru açılan ilk qapı idi. Biz o qapıdan keçərək el-obalarımıza aparan uğurlu, şərəfli və zəfərli bir yola çıxdıq. Artıq geri dönüş yox idi - bu yol yalnız irəli aparırdı!

Ali Baş Komandan Cənab İlham Əliyevin xalqa çatdırdığı qələbə xəbərləri artıq xəbər proqramlarımızın daimi qonağı olmuş, onun "Dəmir yumruq" la səsləndirdiyi "Qarabağ bizimdir, Qarabağ Azərbaycandır" şüarı isə uşaqlardan böyüyə hər bir vətəndaşımızın ən ali devizinə çevrilmişdir. Belə ki, hər azad edilən kənd, hər qovulan düşmən, hər ucaldılan bayraq xalqımız üçün sadəcə qələbə yox, sabaha inam, gələcəyə atılan möhkəm bir təməl daşı idi. Çünki bu savaş təkcə torpaq uğrunda deyildi - bu, bir xalqın ruhu, kimliyi və taleyi uğrunda aparılan müqəddəs mübarizə idi. Və biz bu mübarizədə qalib gəldik. Qələbə iradəmizi daha da möhkəmləndirir, ruhumuzu coşdurur, bizi daha böyük inam və əzmlə irəli aparırdı.

Nəhayət tarixə qızıl hərfələrlən yazılan 2020-ci il 8 noyabr... Millət, xalq və dövlət olaraq biz illərlə həsrətində olduğumuz o müqəddəs hədəfə çatdıq. Cəmi 44 gün ərzində biz bütöv Azərbaycanı bərpa etdik. Bu qələbə - yalnız silahın deyil, düşünülmüş siyasətin, güclü iradənin və xalq-iqtidar birliyinin

də özünü göstərir. Ulu Öndər Heydər Əliyevin də söylədiyi kimi: "Hər bir insanın qürur mənbəyi onun milli mənsubiyyətidir."

Bəli, biz dərin milli köklərə sahib, vətəninə bağlı, qürurlu bir xalqıq. Bu milli mənsubiyyətimiz bizi həm ölkə daxilində, həm də dünyanın hər yerində mərdliyi, hünəri və böyüklüyü ilə seçilən bir millət olaraq göstərir. Və bu, bizim ən böyük sərvətimizdir.

Bu müqəddəs Qələbənin əsl sahibləri - ilk növbədə, şəhidlərimizdir;

Poladlarımızın, Mübarizlərimizin, Şükürlərimizin, İlqarlarımızın simasında minlərlə adı bilinməyən, lakin qəlbimizdə əbədi yaşayan adsız qəhrəmanlarımızdır. Canlarını Vətən uğrunda fəda etmiş igidlərimiz, vuruşan ordumuz, hər bir əsgərimiz bu zəfərin təməl daşlarıdır. Onlar bu müqəddəs məmarlıq "Zəfər abidəsi"ni tərkibini öz qanları ilə yoğuraraq, vətən torpağının hər gülünə, hər çiçəyinə qatmış haqqı ödənilməz qəhrəmanlardır.

Bu yol - əlbəttə ki, Ulu Öndərimiz, dahi şəxsiyyət, ömrünü Vətəninə, millətinə və xalqına həsr etmiş Heydər Əliyevin başladığı müqəddəs bir yoldur. Cənab İlham Əliyev isə bu ali əməllərin, bu strateji və məqsədyönlü yolun layiqli davamçısı, bu millətin ən mötəbər sərkərdəsi və əzmlə irəli aparıcı lideridir!

Hər il ümumxalq ziyarətgahımız olan Şəhidlər Xiyabanına gedərkən bir vətəndaş olaraq çox qürur hissi keçirirəm. Artıq bilirəm ki, doğma əmim İlyas Binyatov Bəybala oğlunun təmsalında bütün qəhrəmanlarımızın ruhu şadıddır. Onların qanı yerdə qalmadı, qisasları alındı. Əlbəttə, bir mübarizlər verib min mübarizlər yetişdirən Vətənimiz var bizim.

Dəyərli oxucular, Vətənpərvərlik ruhu ilə yoğrulmuş, qəlbimin dərinliklərindən süzülüb gələn bu sətirləri yazarkən yalnız sözlərə deyil, yaşadıqlarımıza, gördüklərimə və ruhumun səsinə qulaq verib sizlərə çatdırmağa çalışdım. Bu məqaləni oxumağa zaman ayırdığınız, hisslərimə və düşüncələrimə şərik olduğunuz üçün hər birinizə bir vətəndaş, bir müharibə iştirakçısı və bir dövlət qulluqçusu olaraq dərin təşəkkürümü və minnətdarlığımı bildirirəm.

İlyaz Habil oğlu Binyatov